Dosar nr. 2c-6/2025;
2-231488563-48-2-19102023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

29 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte: Dorina Croitor
Grefier: Galina Rodideal

Cu participarea:
reprezentantului reclamantului SRL ”Biovithum”, avocatul Igor Bolfosu, împuternicit în baza mandatului nr. 2225431 din 25 octombrie 2024
reprezentantului pârâtului SRL ”PDF Agro”, avocatul Andrei Botnari, împuternicit în baza mandatului nr. 2203602 din 31 iulie 2024

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea reclamantului SRL ”Biovithum” către SRL ”PDF Agro” privind încasarea datoriei, penalităţii precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi acţiunea reconvenţională a SRL ”PDF Agro” către SRL ”Biovithum” privind declararea rezoluţiunii contractului de schimb, repunerea părţilor în poziţia iniţială cu încasarea sumei şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

CONSTATAT :

ÎN FAPT

1. La 18 octombrie 2023, reclamantul SRL ”Biovithum” s-a adresat în Judecătoria Străşeni cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”PDF Agro” privind încasarea datoriei, penalităţii precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii indică că, la data de 23.03.2023, între SRL „Biovithum” şi SRL „PDF Agro” a fost semnat contractul de schimb nr. 48-2023, prin care părţile s-au obligat să îşi transmită reciproc dreptul de proprietate asupra bunurilor stabilite în contract.
3. Potrivit contractului de schimb, reclamantul s-a obligat să livreze pârâtului 120 de tone de îngrăşământ agricol Bioefect, iar pârâtul, la rândul său, s-a obligat să transmită produse agricole – porumb – în cantitate de 200 de tone, preţul total al contractului fiind de 840.000,00 (opt sute patruzeci de mii) MDL.
4. Părţile au stabilit la pct. 4.6 din contract că „termenul de livrare a mărfurilor este 30.05.2023”.
5. Se constată că reclamantul a transmis mărfuri în sumă totală de 659.364,00 MDL, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. EAG 000178898 din 27.03.2023, nr. EAG 000663633 din 25.04.2023, nr. EAG 000914828 din 05.05.2023, nr. EAH 000177687 din 22.05.2023, iar pârâtul şi-a executat obligaţia reciprocă doar parţial, prin transmiterea mărfurilor în sumă de 438.600,00 MDL, confirmată prin factura fiscală nr. EAG000527273 din 11.04.2023.

6. Prin urmare, pârâtul la data perfectării cererii de chemare în judecată, înregistrează o datorie faţă de reclamant în sumă de 220 764 lei, fapt confirmat şi prin actul de verificare al decontărilor din 30.06.2023, semnat de ambele părţi.
7. Se constată că pârâtul SRL „PDF Agro” nu şi-a executat până în prezent obligaţiile asumate prin contractul de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, aflându-se în întârziere cu 136 de zile calendaristice.
8. Potrivit pct. 5.3 din contract: „În caz de nerespectare a termenilor de livrare, partea care este în întârziere va achita o penalitate în mărime de 0,2% din preţul mărfii nelivrate, pentru fiecare zi de întârziere.” Astfel, penalitatea calculată până la momentul actual constituie 60.047,81 lei.
9. În acest sens, la data de 01.10.2023, reclamantul a expediat o somaţie către pârât, prin care a declarat rezoluţiunea contractului de schimb şi a solicitat achitarea sumei de 220.764,00 MDL, scrisoarea fiind recepţionată la data de 04.10.2023.
10. Până la data depunerii prezentei cereri, pârâtul nu şi-a onorat obligaţiile contractuale, acumulând faţă de reclamant o datorie în sumă de 220.764,00 MDL.
11. Totodată, pârâtul urmează să achite o penalitate în mărime de 60.047,81 lei, calculată conform pct. 5.3 din contract (calculul se anexează).
12. De asemenea, pârâtul datorează reclamantului suma de 8.424,35 MDL pentru achitarea taxei de stat, percepute la depunerea cererii respective, întrucât, conform art. 1 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, „taxa de stat este suma percepută de către organele de stat, împuternicite special pentru acest fapt, de la persoanele fizice şi juridice, în ale căror interese sunt exercitate acţiuni sau eliberate documente de importanţă juridică”.
13. Solicită încasarea de la SRL „PDF Agro” în folosul „Biovithum” SRL datoria în mărime de 220.764,00 lei, penalitatea în mărime de 60.047,81 lei şi taxa de stat în mărime de 8.424,35 lei.
14. La 31.07.2024 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni a parvenit din partea pârâtului SC „PDF Agro” SRL acţiune reconvenţională în motivarea căreia a indicat că, S.C. „PDF Agro” S.R.L., a încheiat cu S.R.L. „Biovithum”, contractul de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, prin care părţile s-au obligat să îşi livreze marfă reciproc, conform certificatelor de calitate şi standardelor în domeniu.
15. Astfel, S.R.L. „Biovithum” s-a obligat să livreze către S.C. „PDF Agro” S.R.L. 120 de tone de îngrăşământ agricol Bioefect, iar ultimul s-a obligat să livreze în schimb porumb în cantitate de 200 de tone, la preţul total de 840.000,00 lei.
16. Conform facturilor fiscale nr. EAG 000178898 din 27.03.2023, nr. EAG 000663633 din 25.04.2023, nr. EAG 000914828 din 05.05.2023, nr. EAH 000177687 din 22.05.2023, S.R.L. „Biovithum” a transmis către S.C. „PDF Agro” S.R.L. îngrăşământ agricol în sumă de 659.364,00 lei.
17. În acelaşi timp, conform facturii fiscale nr. EAG 000527273 din 11.04.2023, S.C. „PDF Agro” S.R.L. a transmis către S.R.L. „Biovithum” marfă în sumă de 438.600,00 lei.
18. Marfa livrată de S.R.L. „Biovithum” a fost direcţionată de S.C. „PDF Agro” S.R.L. spre prelucrarea terenurilor agricole deţinute, pe care au fost plantate culturi de rapiţă şi grâu.
19. Ulterior, dat fiind faptul că plantele de pe terenurile agricole prelucrate cu preparatul procurat de la S.R.L. „Biovithum” nu s-au format în mod corespunzător, iar recolta

de pe plantaţii a fost mult sub cantitatea medie pe ţară, au fost iniţiate de către specialişti investigaţii cu privire la stabilirea cauzelor.

20. Prin urmare, s-a constatat că recolta minimă se datorează lipsei de îngrăşământ şi ineficienţei preparatului Bioefect, care s-a dovedit a fi necalitativ.
21. Se menţionează că, odată cu livrarea mărfii, S.R.L. „Biovithum" nu a prezentat niciun certificat de calitate a produsului fabricat sub denumirea comercială Bioefect, iar la insistenţa S.C. „PDF Agro" S.R.L., după ce au apărut dubii cu privire la calitatea mărfii, a fost expediată o poză fără ştampilă şi semnături a unui raport de testare nr. 5 din 22.03.2021, eliberat de Laboratorul de Agrochimie „Centru de Radiologie şi Expertiză nucleară" a Institutului de Pedagogie, Agrochimie şi Protecţie a Solului „Nicolae Dimo".
22. În temeiul raportului respectiv, s-a concluzionat că valoarea componentelor principale în produsul Bioefect trebuie să fie: pentru azot – 23%, iar pentru fosfor – 5%/tonă.
23. Pentru a verifica dacă produsul livrat corespunde indicilor prescrişi şi standardelor în domeniu, din cantitatea de Bioefect care nu a fost folosită de S.C. „PDF Agro" S.R.L., la data de 27 iunie 2023 a fost întocmit raportul de încercări nr. 49, de către acelaşi laborator, care a stabilit că în marfa livrată de S.R.L. „Biovithum" conţinutul de fosfor este de 0,04%, iar cel de azot de 0,03%.
24. Ca urmare, la data de 02 noiembrie 2023, S.C. „PDF Agro" S.R.L. a expediat către S.R.L. „Biovithum" declaraţia de rezoluţiune a contractului de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, cu anexarea raportului de încercări nr. 49 din 27 iunie 2023.
25. Pentru soluţionarea amiabilă a litigiului dintre părţi şi stabilirea indicilor de calitate a mărfii livrate, la data de 10 mai 2024, au fost transmise probe spre analiză atât din stocul de Bioefect deţinut de S.C. „PDF Agro" S.R.L., cât şi din proba rezervată de S.R.L. „Biovithum" din cantitatea livrată conform contractului de schimb.
26. În acest sens, părţile, de comun acord, au solicitat Laboratorului Investigaţii de Mediu SRL efectuarea investigaţiilor şi stabilirea dacă indicii de calitate ai Bioefect corespund standardelor.
27. Conform raportului de încercare nr. 387 din 17 mai 2024, eliberat de Laboratorul Investigaţii de Mediu SRL din proba prelevată de la S.R.L. „Biovithum", s-au stabilit indicii de fosfor în mărime de 22,7 mg/l, ceea ce echivalează cu 0,022%, iar cel de azot în mărime de 61,8 g/l, ceea ce echivalează cu 6,18%.
28. Conform raportului de încercare nr. 387 din 17 mai 2024, eliberat de acelaşi laborator din proba prelevată de la S.C. „PDF Agro" S.R.L., s-au stabilit indicii de fosfor în mărime de 27,6 mg/l, ceea ce echivalează cu 0,027%, iar cel de azot în mărime de 61,8 g/l, ceea ce echivalează cu 0,89%.
29. Subsecvent, s-a constatat cu certitudine că produsul de îngrăşământ/fertilizant agricol livrat de S.R.L. „Biovithum" către S.C. „PDF Agro" S.R.L. sub denumirea comercială Bioefect nu corespunde componentelor esenţiale de calitate, din care cauză plantaţiile prelucrate cu acesta nu s-au dezvoltat corespunzător.
30. În acord cu pct. 8.3 din contractul de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023 şi cu art. 917 alin. (1) din Codul civil, la data de 03 noiembrie 2023, S.C. „PDF Agro" S.R.L. a expediat către S.R.L. „Biovithum" o notificare prealabilă, prin care l-a atenţionat pe acesta din urmă despre faptul că nu a achitat contravaloarea mărfii livrate conform

facturii fiscale nr. EAG 000527273 din 11.04.2023, în sumă de 438.600,00 lei, acordându-i un termen de 3 zile calendaristice pentru achitare.

31. Deşi, potrivit avizului de recepţie nr. DS8005059532AS, notificarea în cauză a fost recepţionată de S.R.L. „Biovithum”, aceasta a rămas neexecutată, datoria nefiind achitată până la momentul actual.
32. Reieşind din cele expuse, se consideră că prezenta acţiune reconvenţională este întemeiată şi urmează a fi admisă, iar cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Biovithum” împotriva S.C. „PDF Agro” S.R.L., pe motivele expuse mai sus, urmează a fi respinsă.
33. În drept, cererea de chemare în judecată reconvenţională este întemeiată pe prevederile art. 42, 68, 81, 166, 167, 172, 173 din CPC şi pe art. 9, 775, 776, 858, 901, 915, 916, 917, 992 din CC.
34. Solicită admiterea cererii reconvenţionale cu emiterea unei hotărâri prin care să se declare rezoluţiunea contractului de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, încheiat între S.C. „PDF Agro” S.R.L. şi S.R.L. „Biovithum”„ repunerea părţilor în situaţia anterioară, cu încasarea din contul S.R.L. „Biovithum”, în beneficiul S.C. „PDF Agro” S.R.L., a sumei de 438.600,00 lei şi încasarea cheltuielilor de judecată din contul S.R.L. „Biovithum”, în beneficiul S.C. „PDF Agro” S.R.L.
35. La 28.10.2024 reprezentantul reclamantului SRL „Biovithum”, avocatul Igor Bolfosu, a depus referinţă la acţiunea reconvenţională în care a indicat că pe rolul Judecătoriei Străşeni, sediul Centru, în gestiunea judecătoarei Dorina Croitor, se află cauza privind cererea reconvenţională înaintată de SRL „PDF Agro” către SRL „Biovithum” privind rezoluţiunea contractului de schimb cu repunerea părţilor în situaţia iniţială.
36. Se subliniază instanţei de judecată că, conform acţiunii înaintate, SRL „PDF Agro” solicită: a) declararea rezoluţiunii contractului de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, încheiat între SRL „PDF Agro” şi SRL „Biovithum”, repunerea părţilor în situaţia iniţială, cu încasarea din contul SRL „Biovithum” în beneficiul SRL „PDF Agro” a sumei de 438.600,00 MDL şi încasarea cheltuielilor de judecată din contul SRL „Biovithum”.
37. În această ordine de idei, va încerca să convingă instanţa de judecată că aspectele esenţiale ce arată caracterul contradictoriu şi manipulativ al acţiunilor SRL „PDF Agro” demonstrează intenţia evidentă de a evita îndeplinirea obligaţiilor de plată, fapt pentru care se consideră neîntemeiată cererea reconvenţională înaintată de SRL „PDF Agro”.
38. După cum rezultă din materialele cauzei, la data de 23.03.2023, între SRL „Biovithum” şi SRL „PDF Agro” a fost semnat contractul de schimb nr. 48-2023, prin care părţile s-au obligat să îşi transmită reciproc dreptul de proprietate asupra bunurilor stabilite în contract.
39. Se constată că SRL „Biovithum” a transmis mărfuri în sumă totală de 659.364,00 MDL, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. EAG 000178898 din 27.03.2023, nr. EAG 000663633 din 25.04.2023, nr. EAG 000914828 din 05.05.2023, nr. EAH 000177687 din 22.05.2023, iar pârâtul şi-a executat obligaţia reciprocă doar prin transmiterea mărfurilor în sumă de 438.600,00 MDL, confirmată prin factura fiscală nr. EAG000527273 din 11.04.2023.
40. În motivarea acţiunii reconvenţionale, avocatul a invocat, în esenţă, următoarele:

41. Marfa livrată de SRL „Biovithum” a fost direcţionată de SRL „PDF Agro” spre prelucrarea terenurilor agricole deţinute, pe care au fost plantate culturi de rapiţă şi grâu.
42. Ulterior, dat fiind faptul că plantele de pe terenurile agricole prelucrate cu preparatul procurat de la SRL „Biovithum” nu s-au format în mod corespunzător, iar recolta de pe plantaţii a fost mult sub cantitatea medie din ţară, au fost iniţiate de către specialişti investigaţii cu privire la stabilirea cauzelor.
43. Se menţionează că, pentru a verifica dacă produsul livrat corespunde indicilor prescrişi şi standardelor în domeniu, din cantitatea de Bioefect care nu a fost folosită de SRL „PDF Agro”, la data de 27.06.2023 a fost întocmit raportul de încercări nr. 49, care a stabilit că în marfa livrată conţinutul de fosfor este de 0,04%, iar cel de azot de 0,03%.
44. Totodată, prin inducerea în eroare a instanţei de judecată, SRL „PDF Agro” menţionează că, pentru soluţionarea amiabilă a litigiului şi pentru stabilirea indicilor de calitate a mărfii livrate, la data de 10.05.2024 au fost transmise probe spre analiză atât din stocul SRL „Biovithum”, cât şi din stocul deţinut de SRL „PDF Agro”.
45. Pentru a argumenta acţiunile de rea-credinţă ale SRL „PDF Agro”, se subliniază neclarităţile şi inconsecvenţele procedurii de testare a produsului Bioefect, precum şi intenţiile probabile ale SRL „PDF Agro” de a manipula aceste teste în scopul evitării obligaţiilor de plată.
46. Prin urmare, se menţionează câteva puncte-cheie care demonstrează că acţiunile SRL „PDF Agro” sunt îndreptate spre eschivarea de la plată:
47. Deoarece SRL „PDF Agro” a procedat unilateral la colectarea şi trimiterea probei de îngrăşământ la laborator, nu există garanţii că substanţa prezentată pentru testare a fost produsul Bioefect original. Acesta este un aspect esenţial, deoarece laboratorul a emis Raportul nr. 49 din 27.06.2023 pe baza unei probe despre care nimeni, în afara SRL „PDF Agro”, nu poate verifica autenticitatea sau conformitatea.
48. În asemenea condiţii, este foarte posibil ca proba să fi fost diluată cu alte substanţe, lucru care ar compromite total relevanţa rezultatelor testului. Fără măsuri de verificare a provenienţei probei (de exemplu, o recoltare oficială asistată de ambele părţi), acest raport de încercare rămâne inadmisibil.
49. În mod obişnuit, dacă există o dispută contractuală, proba trebuie recoltată conform unor standarde stabilite, în prezenţa reprezentanţilor ambelor părţi, pentru a garanta că aceasta nu a fost modificată. Procedura efectuată unilateral de SRL „PDF Agro” nu respectă aceste standarde şi pune sub semnul întrebării atât rezultatul raportului de încercare, cât şi intenţiile reale ale SRL „PDF Agro”.
50. Pe lângă raportul de încercări nr. 49 din 27.06.2023, care indică un conţinut de fosfor de 0,04% şi de azot de 0,03%, SRL „PDF Agro” a prezentat un al doilea raport de încercare, nr. 387 şi 387/1, beneficiari ai cărora sunt două persoane fizice – Bleşceaga Ilie şi Melnic Sergiu – care indică valori mai bune ale produsului Bioefect decât cele din raportul precedent. Este paradoxal ca produsul să îşi îmbunătăţească indicii după un an, în condiţiile în care substanţele active, de obicei, îşi pierd eficacitatea în timp, având în vedere termenul de valabilitate de 6 luni.
51. În condiţii normale, elementele active dintr-un îngrăşământ biologic se degradează cu trecerea timpului. Apariţia unor rezultate mai bune după un an este fie o eroare de laborator, fie rezultatul unei alte probe – posibil una modificată sau care nu a fost

supusă aceloraşi condiţii de păstrare ca şi produsul original. Acest aspect ridică serioase îndoieli cu privire la corectitudinea acestor rapoarte.

52. Dacă SRL „PDF Agro” îşi bazează plângerea iniţială pe indicii de calitate neconformă, dar după un an valorile par mai bune, se poate concluziona că SRL „PDF Agro” încearcă fie să manipuleze informaţiile pentru a întârzia sau evita plata, fie să inducă instanţa în eroare. Această contradicţie în probe sugerează un comportament de rea-credinţă, în încercarea de a justifica rezoluţiunea contractului cu scopul eschivării de la plata datoriei.
53. Având în vedere că SRL „PDF Agro” a ales unilateral laboratorul şi a furnizat unilateral proba, raportul de încercare trebuie considerat ca având o valoare probatorie inadmisibilă. Un raport de încercare efectuat de un laborator ales de comun acord, cu prelevarea probelor în prezenţa unui reprezentant al SRL „Biovithum”, ar fi singura metodă de a oferi transparenţă şi echitate în interpretarea calităţii produsului.
54. Luând în considerare toate aceste inconsecvenţe, este rezonabil să se presupună că SRL „PDF Agro” a căutat să creeze motive artificiale pentru a rezilia contractul şi a evita astfel plata integrală a datoriei către SRL „Biovithum”.
55. De asemenea, SRL „PDF Agro” nu a prezentat nicio dovadă clară şi obiectivă că îngrăşământul a cauzat probleme reale pe teren. În absenţa unor teste de sol sau a unor expertize agricole care să demonstreze compromiterea culturilor, acuzaţiile de neconformitate ale îngrăşământului par nefondate şi par să servească doar ca un pretext pentru eschivarea de la plata datoriei.
56. În speţă, SRL „PDF Agro” nu numai că a efectuat unilateral testarea produsului, dar a încercat şi să manipuleze rezultatele, prezentând o succesiune de teste inconsistente, la momente diferite, fără a explica acest comportament paradoxal.
57. În concluzie, se menţionează că prezentarea selectivă a unor rapoarte de laborator cu rezultate contradictorii de către SRL „PDF Agro” sugerează o încercare de manipulare a probelor pentru a justifica o rezoluţiune contractuală nefondată. Faptul că valorile produsului Bioefect sunt raportate ca fiind mai bune în al doilea raport, după un an de la livrare, este ilogic şi neprofesional, sugerând o intenţie clară de eschivare de la obligaţiile de plată. Aceste acţiuni ale SRL „PDF Agro” sunt dovezi de rea-credinţă şi arată o încercare evidentă de a se eschiva de la plata datoriei restante, argument care ar trebui să convingă instanţa să considere raportul ca lipsit de relevanţă şi de valoare probatorie reală.
58. Contradicţiile din comportamentul SRL „PDF Agro” relevă o strategie evidentă de evitare a obligaţiilor de plată faţă de SRL „Biovithum”. În ciuda susţinerilor privind neconformitatea îngrăşământului, se menţionează că la materialele cauzei este anexat actul de verificare al decontărilor reciproce, potrivit căruia SRL „PDF Agro” a recunoscut şi confirmat în scris, fiind aplicată semnătura electronică de către administratorul său, Serbulenco Deonisie, la data de 02.08.2023, prin care a fost acceptată/confirmată datoria sa în cuantum de 220.764,00 MDL.
59. Această recunoaştere, efectuată la aproximativ o lună după raportul de încercare nr. 49 din 27.06.2023, reprezintă o confirmare a faptului că pârâtul acceptase de fapt produsele livrate, iar contestaţiile sale legate de calitate nu erau considerate de SRL „PDF Agro” ca un impediment în executarea contractului la acea dată.

60. Această confirmare a datoriei de către SRL „PDF Agro” subliniază clar recunoaşterea şi acceptarea îngrăşământului livrat de SRL „Biovithum”, inclusiv a calităţii acestuia, având în vedere că o astfel de confirmare ar fi fost în mod evident contrară intereselor sale dacă îngrăşământul ar fi fost necorespunzător.
61. Totodată, este greu de conceput ca, după acceptarea formală a datoriei şi recunoaşterea produsului, pârâtul să invoce peste câteva luni – la 2 noiembrie 2023 – o pretinsă neconformitate a produsului pentru a solicita rezoluţiunea contractului de schimb şi încasarea sumei de 438.600,00 MDL.
62. Un alt element important este că SRL „PDF Agro” susţine că recolta de rapiţă a fost compromisă şi plantele nu s-au dezvoltat corespunzător, or această situaţie ar fi apărut în lunile iunie-iulie 2023 (când se recoltează planta de rapiţă), cu mult înainte de confirmarea datoriei prin actul de decontare din august 2023. Dacă într-adevăr îngrăşământul ar fi afectat în mod negativ cultura de rapiţă, SRL „PDF Agro” ar fi trebuit să ridice această problemă imediat, la momentul producerii presupusului prejudiciu, cu notificarea producătorului, şi nu ar fi semnat ulterior confirmarea datoriei sale la data de 02.08.2023.
63. Această succesiune de evenimente sugerează fără echivoc o încercare de a manipula interpretarea obligaţiilor contractuale în defavoarea SRL „Biovithum”. Se consideră că SRL „PDF Agro” a invocat tardiv motive de rezoluţiune a contractului, fără bază legală şi în mod evident nejustificat, acţionând cu intenţia de a se eschiva de la plata sumei datorate.
64. Se solicită instanţei să aprecieze aceste inconsecvenţe ca dovezi clare ale relei-voinţe a pârâtului şi să respingă orice pretenţie de rezoluţiune ca nefondată şi să dispună obligarea acestuia la plata sumei recunoscute.
65. Într-o altă ordine de idei, în ipoteza puţin probabilă în care instanţa nu va admite aspectele invocate mai sus, analiza obiectivă a actelor administrate la dosar instituie alte ipoteze explicite.
66. În absenţa unor dovezi clare, precum rapoarte de recoltă care să demonstreze un impact negativ semnificativ sau declaraţii ale specialiştilor (inclusiv ale agronomului responsabil de aplicarea îngrăşământului), este imposibil de stabilit dacă îngrăşământul aplicat a avut efectul pretins de SRL „PDF Agro”. Aceasta sugerează fie o aplicare necorespunzătoare a produsului, fie condiţii externe necontrolate, şi nu o neconformitate a produsului.
67. Utilizarea îngrăşământului biologic lichid Bioefect necesită respectarea strictă a anumitor condiţii tehnologice şi climatice. Se pune întrebarea dacă aplicarea a fost realizată de către personal calificat, care să fi respectat toate normele tehnologice necesare. Aplicarea îngrăşământului, în special în agricultură, presupune un control riguros al factorilor de mediu, precum temperatura şi umiditatea, şi respectarea strictă a cantităţilor recomandate pe hectar. Lipsa unor astfel de probe lasă loc de îndoială cu privire la respectarea acestor condiţii esenţiale.
68. Fiind un produs biologic lichid, Bioefect este sensibil la condiţiile de depozitare. Fluctuaţiile mari de temperatură sau expunerea la umiditate ridicată pot afecta calitatea produsului. Fără dovezi clare, precum registrele de stoc sau declaraţiile celor responsabili de depozitarea produsului, nu se poate fi sigur că SRL „PDF Agro” a respectat toate condiţiile de păstrare. Orice încălcare a acestora poate influenţa

rezultatele raportului de laborator, în special dacă produsul a fost desigilat şi păstrat în condiţii de îngheţ sau expus direct la razele solare.

69. Aceste argumente relevă că SRL „PDF Agro” nu a respectat obligaţia probaţiunii în judecată, în conformitate cu art. 118 din Codul de procedură civilă, care să convingă instanţa de existenţa unei neconformităţi autentice. Se solicită instanţei să considere toate aceste aspecte şi să aprecieze cu maximă rigurozitate neîndeplinirea sarcinii probei de către partea reclamantă.
70. În sprijinul demonstraţiei de bună-credinţă şi seriozitate în afaceri a companiei SRL „Biovithum”, se doresc a fi subliniate următoarele aspecte care reflectă atât integritatea, cât şi succesul produselor Bioefect pe piaţa agricolă.
71. Anual, SRL „Biovithum” furnizează produse agricole către peste 200 de beneficiari, contribuind activ la creşterea calităţii culturilor agricole în diferite regiuni şi condiţii de exploatare. Pentru a proba eficienţa şi calitatea constantă a produselor sale, se anexează la dosar scrisori de mulţumire şi facturi fiscale din perioada similară livrării produselor către SRL „PDF Agro”. Printre beneficiarii care au beneficiat de mărfuri similare şi în aceeaşi perioadă se numără SRL „Chetro-Agro”, SRL „Steev Agro Land” şi SRL „Lagro Terra”, care au achiziţionat şi utilizat acelaşi produs furnizat de SRL „Biovithum”, iar rezultatele obţinute în teren demonstrează o îmbunătăţire semnificativă a culturilor agricole. Aceşti beneficiari au confirmat prin declaraţii scrise impactul pozitiv al produselor Bioefect asupra recoltei şi dezvoltării culturilor, eliminând orice suspiciune de neconformitate sau de variaţie a calităţii îngrăşământului. În acest context se prezintă:
72. Pentru a susţine şi mai mult calitatea produselor sale, se anexează scrisori de mulţumire care atestă aprecierea beneficiarilor pentru îngrăşămintele ecologice furnizate de SRL „Biovithum”. Aceste scrisori evidenţiază nu doar rezultatele tangibile obţinute de fermieri, ci şi respectarea tuturor condiţiilor de eficienţă şi conformitate pe care le garantează prin produsele sale.
73. Declaraţiile provenite de la SRL „Chetro-Agro”, SRL „Steev Agro” şi SRL „Lagro Terra”, care au procurat mărfuri în aceeaşi perioadă cu SRL „PDF Agro”, confirmă efectele benefice asupra culturilor, aceşti parteneri fiind exemple elocvente ale modului în care produsele Bioefect sprijină creşterea şi sănătatea culturilor agricole. Faptul că aceleaşi loturi de produs au fost utilizate cu succes în aceleaşi condiţii agricole denotă stabilitatea calităţii îngrăşămintelor şi respectarea riguroasă a standardelor de producţie.
74. În suportul celor menţionate se anexează: scrisori de confirmare a calităţii produsului şi facturi fiscale de livrare a mărfurilor către agenţii economici nominalizaţi.
75. Drept urmare şi reieşind din cumulul de argumente expuse mai sus, se solicită instanţei de judecată să respingă ca neîntemeiată pretenţia reclamantului privind rezoluţiunea contractului de schimb cu repunerea părţilor în situaţia iniţială şi încasarea de la SRL „Biovithum” în beneficiul SRL „PDF Agro” a sumei de 438.600,00 MDL.
76. Totodată, se consideră că cerinţele reclamantului prin care solicită încasarea cheltuielilor de judecată sunt pretenţii accesorii faţă de pretenţia de bază, care urmează a fi respinsă de instanţa de judecată ca neîntemeiată.

77. Prin urmare, se solicită instanţei respingerea în mod integral a acestora, odată cu respingerea pretenţiei principale, în conformitate cu adagiul universal de drept *accessorium sequitur principale*.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

78. ***Reprezentatul reclamantului SRL „Biovithum", avocatul Igor Bolfosu,*** în şedinţa de judecată şi în pledoarii a menţionat că prezenta cauză a fost, în esenţă, una simplă. A fost însă complicată artificial de către pârât printr-o serie de demersuri care, la finalul cercetării judecătoreşti, s-au dovedit a fi lipsite de suport probator real. Obiectul acestui litigiu este clar şi nu a fost niciodată contestat în mod serios: există o datorie rezultată din executarea unui contract de schimb, datorie recunoscută de pârât prin înscrisurile depuse la dosar şi semnate electronic. Pentru a se eschiva de la executarea acestei obligaţii, pârâtul a încercat să îşi construiască o apărare bazată pe pretinsa neconformitate a produsului livrat de reclamant. Această apărare a fost fundamentată pe rapoarte de încercări efectuate unilateral, pe martori care nu s-au prezentat şi pe probe care nu au rezistat verificării instanţei. Instanţa a examinat toate aceste aspecte. În ceea ce priveşte rapoartele de încercări, trebuie subliniat un fapt esenţial: specialistul audiat în faţa instanţei a declarat în mod expres că rapoartele invocate de pârât nu demonstrează că produsul analizat este un îngrăşământ organic. Or, produsul livrat de reclamant este un produs organic. Prin urmare, rapoartele respective nu se referă la obiectul real al litigiului şi nu pot constitui probe ale neconformităţii invocate. Mai mult decât atât, din răspunsul oficial al laboratorului rezultă că aceste analize au fost realizate fără contract, fără factură, fără bon fiscal şi fără dovada achitării serviciilor, ceea ce confirmă caracterul lor informal şi lipsa de trasabilitate. În ceea ce priveşte celelalte depoziţii, instanţa a observat existenţa unor contradicţii evidente, inclusiv pe aspecte fundamentale precum achitarea rapoartelor de încercări, contradicţii infirmate de înscrisurile oficiale aflate la dosar. Astfel, după finalizarea cercetării judecătoreşti, apărarea pârâtului a rămas fără fundament probator. Rămâne: un contract executat de reclamant; o datorie recunoscută de pârât; lipsa oricărei probe valabile privind neconformitatea produsului; o încercare eşuată de a substitui obligaţia de plată cu o apărare artificială. În aceste condiţii, soluţia nu mai este una de interpretare, ci una de aplicare a legii. Se solicită respectuos: să se admită acţiunea reclamantului SRL „Biovithum"; să se respingă cererea reconvenţională depusă de SRL „PDF Agro"; să se constate existenţa datoriei pârâtului faţă de SRL „Biovithum" şi să se dispună încasarea din contul SRL „PDF Agro" în beneficiul SRL „Biovithum" a datoriei contractuale, a penalităţii şi a cheltuielilor de judecată admise de reclamantul SRL „Biovithum" pentru soluţionarea cauzei.
79. ***Reprezentantul pârâtului SRL „PDF Agro", avocatul Botnari Andrei,*** în şedinţa de judecată a menţionat că nu recunoaşte acţiunea iniţială şi solicită a fi respinsă ca neîntemeiată. Concluzionând asupra tuturor probelor examinate în şedinţele de judecată, s-a stabilit că produsul livrat de SRL „Biovithum" nu era un produs organic. Din actele anexate la materialele cauzei se atestă că substanţa organică a acestui produs nu are nici 0,5%, însă trebuie să constituie 20% azot. Nici din raportul anexat la materialele cauzei nu se constată că substanţa livrată este îngrăşământ organic.

Specialistul a indicat că a mai făcut analize la acest produs la solicitarea SRL „Axentum”. Martorul Beşleaga Ilie este angajatul SRL „Axentum”, care este filiala SRL „Biovithum”. SRL „Axentum” este o fabrică avicolă, iar din resturile animaliere SRL „Biovithum” face îngrăşământ care nu este de calitate. Martorul Melnic Serghei a confirmat în şedinţa de judecată că, la rugămintea SRL „PDF Agro”, s-a prezentat la laborator pentru analiză cu rămăşiţele produsului de la SRL „PDF Agro”, iar martorul Beşleaga Ilie, din partea SRL „Biovithum”, cu probe din stocul lor de îngrăşăminte, iar astfel a fost întocmit raportul care arată nişte indici destul de diminuaţi. La materialele cauzei este anexat raportul de încercare efectuat unilateral de către SRL „PDF Agro”, cu care SRL „Biovithum” nu este de acord. Solicită respingerea cererii de chemare în judecată, cu admiterea acţiunii reconvenţionale şi repunerea părţilor în situaţia iniţială.

80. ***Fiind audiat în calitate de martor Melnic Sergiu,*** în şedinţa de judecată a indicat că, în relaţii de muncă cu întreprinderile menţionate, martorul nu se află în prezent. La întrebările reprezentantului pârâtului-reclamant, martorul a declarat că a participat la exerciţiul din luna mai 2024. Acesta a avut loc în mai, uitându-se în conversaţie, şi-a amintit data de 10 mai. Circumstanţele, pe scurt: fratele l-a telefonat şi i-a explicat că o persoană solicită ca probele să fie duse la laborator cu un reprezentant de la Biovithum. Erau doi reprezentanţi. Proba a fost luată de la depozitul companiei, dintr-un butoi de 50 de litri, unde se aflau toţi fertilizanţii, şi a fost preluată într-o sticlă de 1 litru. Informaţia a fost dată de Ion, cu acest număr a contactat – numărul lui este 060977713. Martorul a discutat cu dumnealui de pe acest număr; de pe acest număr i-au fost date toate informaţiile. Când s-a întâlnit cu domnul Ion, mai era un domn, Ilie. Aceştia aveau o probă de 1 litru. Există înregistrări foto-video şi inscripţii pe sticlă – denumirea companiei, data, luna şi anul. Înregistrările au fost efectuate la momentul transmiterii la laborator. Martorul ar putea verifica data de pe aceste înregistrări de pe sticlă: 27 03 03 PDF. Dimensiunea sticlei era de 1 litru sau 0,75 litri. Examinări vizuale au fost făcute în laborator. Reprezentantul laboratorului i-a invitat pe martor şi pe Ilie; Ion era în clădire, dar nu a intrat în laborator. Documentar, proba a fost preluată de la Ilie. După ce a intrat, domnul de la laborator a turnat în două recipiente dintr-o sticlă şi alta pentru a vedea. Devieri nu erau, poate doar un pic la culoare – vizual nu erau diferenţe. S-a pus întrebarea cine achită. Ion a telefonat avocatul, iar ultimul a spus că vor achita ei pentru ambele probe. La întrebările reprezentantului reclamantului, martorul a declarant că cu compania pârâtă, martorul este fratele administratorului. Condiţiile de păstrare trebuie să fie stricte – produsul se păstrează la loc uscat, ascuns de lumină, maximal să nu fie influenţat de factori externi. Persoana responsabilă de prelevarea probei nu ştie cine poate fi, dar acest lucru a fost făcut de Melnic Vasile; martorul a mers după aceasta de la Şoldăneşti la Chişinău. Persoana responsabilă de prelucrarea terenurilor nu este cunoscută. Nu este cunoscut cine a fost responsabil de prelevarea probelor. Din vorbe spuse, martorul cunoaşte că a fost aplicat îngrăşământ pe terenuri, dar nu cunoaşte cine a fost responsabil. Depozitul în care a fost prelevată proba nu se ştie dacă este dotat cu încălzire. Martorul nu ştie cum au fost eliberate produsele.
81. ***Fiind audiată în calitate de martor Ceban Tamara,*** în şedinţa de judecată a menţionat că într-adevăr se ocupau cu fertilizarea. Probele prezentate la Biovithum au fost prezentate de doamna director, David T. A primit 2 probe. În legătură că nu a

primit singură a înregistrat ca 4A şi 5A. Rezultatele investigaţiilor au fost cerute de la alt director, Leonid Popov. Dumnealui la acel moment era secretar ştiinţific. Plus la toate dumnealui a dat raportul de încercări. Probele vin de la Axedum. După rezultate nu au venit nimeni, nici la încheierea contractului, nici nu a achitat nimeni. Nu cunoaşte cine a prelevat probele. Ea a format cererea, dar nu a venit nimeni. În anul 2025 a primit un sunet ca să fie audiaţi, ulterior a primit citaţie. Domnii au prezentat probele la doamna director şi secretar. Ei au îndeplinit funcţia, au pregătit raportul şi l-au prezentat. Au fost prezentate 2 probe de îngrăşământ organic. Ambele probe au fost prezentate de un singur om, Bob Ion, initial Biovithum, iar apoi a fost solicitat să fie înregistrat pe Axedum. La acel moment secretar era Gamurari Maria, fosta directoare este Tatiana David. Rapoartele au fost eliberate domnului Popov Leonid. Probele au fost primite pe 2 februarie 2024. Rezultatele nu sunt identice. Îngrăşământul se numeşte îngrăşământ organic. Ea a primit o masa uscată. Specialistul vizualizează fila nr. 56, vizualizează raportul, şi comunică că sunt rapoarte total diferite, din ani diferiţi. La raportul din anul 2023, nu îşi aminteşte, este un îngrăşământ nu chiar bogat, este un îngrăşământ făcut din resturi de animale, cu alte concentrate. Se pot modifica, fermentarea dacă nu este fermentat până la capăt. Dacă a fost turnată apă se poate reduce procentajul azotului. Specialistul vizualizează fila 56-57, vizualizează raportul. La acest raport este mai mult ca la al lor, dar ei nu dau densitatea. Nu se pot compara. Încă în Decizie nu este indicat. Îngrăşământul trebuie să aibă 1,4-1,5 ca să fie produs organic. Specialistul vizualizează fila 84, vizualizează raportul. Acest raport este scris frumos, nu este indicate masa, iar aceasta este masa organică uscată. A fost făcut recalcul la masa uscată, ceea ce rezultă că sunt alte unităţi de exprimare. În raportul de la fila 84, conţinutul elementelor chimice sunt exprimate în masa uscată. Pentru a primi rezultate în masa natural e necesar de efectuat recalcul ţinând seama de % umidităţii sau masa uscată. Formula calculului 100-92,7=7,3 masa uscată dintr-un litru. 5*7,3:100=0,36% ar fi masa umedă. Cantitatea de azot nu diferă cu mult. Specialistul vizualizează fila 56 şi menţionează că nu cunoaşte cine este solicitantul, ea nu vedea oamenii, ea primea doar probele. Specialistul vizualizează fila 57 a raportului şi menţionează că ea nu vede că acesta să fie îngrăşământ organic. Specialistul vizualizează fila58 şi indică că nici în acest raport nu se vede că este îngrăşământ organic. Specialistul vizualizează fila nr. 56 şi indică că există probabilitatea, ei mai primesc probele în pungi, dar nu sunt sigilate.

82. ***Fiind audiată în calitate de martor Munteanu Cristina,*** în şedinţa de judecată a menţionat că concret la această analiză ea nu ţine minte. Se efectuau mai multe analize odată. Ei doar luau comenzi, la ce analiză trebuie să facă, fiecare probă era scrisă după număr. Specialistul vizualizează fila nr. 56 şi menţionează că nu poate să răspundă la aceste întrebări. Ei nu au comunicare directă cu solicitantul. Acest îngrăşământ în timp poate să scadă. Nu ţine minte ce fel de masă era.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

83. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.”

84. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pâraţi, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui."
85. Articolul 96 alin. (1-1[1]) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat."
86. Articolul 118 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate."
87. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului."
88. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege."
89. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."
90. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii."
91. Art. 9 alin.(1-2) din Codul civil prevede următoarele:
„Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în

urma creării şi dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări ştiinţifice, creării de opere literare, de artă, în urma invenţiilor şi altor rezultate ale activităţii intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă."

92. Art. 10 alin. (1) Cod civil al RM, prevede următoarele:
„Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară". Buna credinţă conform prevederilor art. 11 Cod civil - Este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament."
93. Art. 774 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:
„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face".
94. Art. 776 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:
„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii".
95. Art. 858 alin. (2) din Cod Civil prevede următoarele:
„Obligaţia trebuie să fie îndeplinită în modul corespunzător, la locul şi timpul stabilit".
96. Art. 901 alin. (5) din Cod Civil prevede următoarele:
„Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei".
97. Art.934 din Codul civil prevede următoarele:
„Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării. (3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. (4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral). (5) Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a persoanelor cărora lea încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă."
98. Art.936 din Codul civil prevede următoarele:
„Despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cît este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor. (2) Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri."
99. Art. 947 alin. (1) – (6) din Codul civil prevede următoarele:

„Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligaţiei este justificată. Nulitatea obligaţiei atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligaţiei."

100. Art. 948 din Codul civil prevede următoarele:

„Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute – cerinţe respectate de către creditor la încheierea contractului de credit nebancar încheiat cu debitorul".

101. Art. 949 alin. (1) Cod civil prevede următoarele:

„Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei."

102. Art. 992 din Cod Civil prevede următoarele:

„Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic".

113. Art. 1082 alin. (1) Cod civil prevede următoarele:

„(1) Contractul produce nu doar drepturile, obligaţiile şi alte efecte juridice stipulate expres de părţi, dar şi efectele juridice care rezultă, în următoarea ordine, din: a) dispoziţiile legale imperative; b) dispoziţiile legale dispozitive, în măsura în care de la ele nu s-a derogat; c) practicile statornicite între părţi şi uzanţele aplicabile; d) principiul bunei-credinţe şi cel al echităţii."

103. Art. 1195 Cod civil prevede următoarele:

„(1) Părţile contractului de schimb au obligaţia de a transmite reciproc dreptul de proprietate asupra unui bun. (2) Fiecare parte a contractului de schimb este considerată vînzător al bunului pe care îl înstrăinează şi cumpărător al bunului pe care îl primeşte în schimb."

104. Art. 1196 Cod civil prevede următoarele:

„Asupra contractului de schimb se aplică în modul corespunzător regulile contractului de vînzare-cumpărare."

MOTIVAREA INSTANȚEI

105. Audiind poziţia părţilor şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată, şi necesar de a fi admisă integral, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acţiunea principală este întemeiată şi urmează a fi admisă integral, iar acţiunea reconvenţională este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

106. Instanţa constată cu certitudine, că între părţi a existat un raport juridic contractual valabil, izvorât din contractul de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, ale cărui efecte sunt guvernate de dispoziţiile art. 1195 şi 1196 din Codul civil, cu aplicarea corespunzătoare a regulilor contractului de vânzare-cumpărare.
107. Din materialele dosarului rezultă în mod cert şi necontestat că reclamantul SRL ”Biovithum” şi-a executat obligaţiile contractuale în mod corespunzător, livrând marfă în valoare totală de 659.364,00 lei, fapt confirmat prin înscrisuri contabile (facturile fiscale nr. EAG 000178898 din 27.03.2023, nr. EAG 000663633 din 25.04.2023, nr. EAG 000914828 din 05.05.2023, nr. EAH 000177687 din 22.05.2023), care nu au fost infirmate prin niciun mijloc de probă admisibil.
108. În contrapondere, pârâtul şi-a executat obligaţiile doar parţial, în sumă de 438.600,00 lei (conform facturii fiscale nr. EAG000527273 din 11.04.2023), rămânând dator cu diferenţa de 220.764,00 lei, creanţă care întruneşte toate caracteristicile unei creanţe certe, lichide şi exigibile.
109. Mai mult decât atât, instanţa reţine că această datorie a fost recunoscută în mod expres şi neechivoc de către pârât prin actul de verificare a decontărilor reciproce din data de 02.08.2023, semnat cu aplicarea semnăturii electronice de către administratorul SRL „PDF Agro”, domnul Serbulenco Deonisie. O asemenea recunoaştere constituie o manifestare de voinţă cu valoare juridică deplină, echivalentă unei recunoaşteri extrajudiciare, aptă să producă efecte probatorii decisive asupra existenţei obligaţiei.
110. În aceste condiţii, orice încercare ulterioară a pârâtului SRL „PDF Agro” de a contesta obligaţia de plată, prin invocarea unor pretinse vicii ale prestaţiei, apare nu doar ca tardivă, ci şi ca fiind în mod evident contrară principiului bunei-credinţe, consacrat de art. 10 şi art. 11 din Codul civil. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară, însă conduita pârâtului – care confirmă datoria la 02.08.2023, iar ulterior, la 02.11.2023, declară rezoluţiunea contractului invocând neconformităţi – este una contradictorie şi abuzivă.
111. Instanţa subliniază că este inadmisibil, din perspectivă juridică, ca o parte să confirme existenţa unei datorii şi, ulterior, să invoce împrejurări pretins anterioare acestei recunoaşteri pentru a se sustrage de la executarea obligaţiei. O asemenea conduită constituie un abuz de drept şi nu poate beneficia de protecţia instanţei, fiind contrară atât principiului bunei-credinţe, cât şi securităţii raporturilor juridice civile.
112. Referitor la apărarea pârâtului SRL „PDF Agro” întemeiată pe pretinsa neconformitate a produsului livrat (îngrăşământul agricol Bioefect), instanţa constată că aceasta este nu doar nedovedită, ci şi vădit speculativă, fiind formulată cu scopul vădit de a se eschiva de la plata datoriei asumate.
113. În conformitate cu art. 118 din Codul de procedură civilă, sarcina probei îi revine pârâtului, care a invocat excepţia de neconformitate. Or, pârâtul nu a fost în măsură să administreze probe pertinente, concludente şi admisibile care să demonstreze existenţa unei neconformităţi reale a produsului. Neexecutarea sarcinii probei de către pârât atrage consecinţa respingerii apărărilor acestuia ca nedovedite.
114. Rapoartele de încercări invocate de pârâtul SRL „PDF Agro”sunt profund viciate sub aspect probator, din următoarele considerente:

- au fost întocmite în mod unilateral, fără participarea sau acordul prealabil al reclamantului; nu asigură trasabilitatea probelor analizate, neexistând garanţii că substanţa testată este cea livrată de reclamant;
- nu confirmă identitatea dintre proba testată şi produsul livrat, în condiţiile în care proba a fost prelevată de pârât SRL „PDF Agro" fără respectarea unor proceduri standardizate;
- conţin inconsecvenţe evidente şi rezultate contradictorii (de exemplu, raportul nr. 49 din 27.06.2023 indică valori extrem de scăzute, în timp ce rapoartele ulterioare indică valori semnificativ diferite, fără nicio explicaţie plauzibilă);
- utilizează unităţi de măsură neuniforme (unele rapoarte exprimă rezultatele în masă uscată, altele în masă umedă), ceea ce face imposibilă o corelare obiectivă a acestora.

115. Declaraţiile martorilor şi ale specialiştilor audiaţi în cauză (Ceban Tamara, Munteanu Cristina, Melnic Sergiu) confirmă aceste deficienţe majore, relevând lipsa unor proceduri standardizate de prelevare şi analiză, precum şi imposibilitatea stabilirii cu certitudine a naturii şi calităţii produsului analizat. Specialistul Ceban Tamara a declarat expres că rapoartele nu demonstrează că produsul analizat este un îngrăşământ organic, iar martorul Melnic Sergiu nu a putut oferi detalii privind condiţiile de păstrare a produsului sau persoana responsabilă de prelevarea probelor.

116. În aceste condiţii, instanţa constată că respectivele rapoarte nu întrunesc exigenţele de pertinenţă şi concludenţă prevăzute de art. 121 din Codul de procedură civilă şi sunt lipsite de forţă probatorie, neputând fundamenta o concluzie juridică privind neexecutarea obligaţiilor de către reclamant.

117. Mai mult, pârâtul nu a făcut dovada existenţei unei neexecutări esenţiale în sensul art. 916 din Codul civil. Pentru a justifica rezoluţiunea contractului, pârâtul ar fi trebuit să probeze că neexecutarea (pretinsa neconformitate) îl privează în mod substanţial de ceea ce se putea aştepta în baza contractului. Or, în speţă nu a fost demonstrată existenţa unui prejudiciu concret, direct şi cert, nu au fost prezentate probe obiective privind compromiterea culturilor agricole (rapiţă şi grâu), cum ar fi expertize agronomice, procese-verbale de constatare, rapoarte de recoltă sau declaraţii ale specialiştilor care au aplicat produsul, nu a fost demonstrată legătura cauzală directă şi certă între produsul livrat şi pretinsele consecinţe invocate, iar simpla invocare a unor suspiciuni sau ipoteze nu poate substitui probaţiunea riguroasă impusă de lege.

118. Instanţa reţine că pretinsa neconformitate a fost invocată abia la data de 02.11.2023, prin declaraţia de rezoluţiune a contractului, în condiţiile în care raportul de încercări nr. 49 era din 27.06.2023, iar actul de verificare a decontărilor reciproce, prin care pârâtul a recunoscut datoria, este din 02.08.2023.

119. Această succesiune temporală demonstrează caracterul vădit oportunist şi lipsit de credibilitate al susţinerii privind neconformitatea produsului. Dacă produsul ar fi fost cu adevărat neconform, pârâtul nu ar fi confirmat datoria la 02.08.2023, ci ar fi invocat excepţia de neconformitate imediat după primirea raportului nr. 49 (iunie 2023).

120. În plus, instanţa reţine că pârâtul SRL „PDF Agro"a pierdut dreptul de a invoca excepţia de neconformitate prin confirmarea neechivocă a datoriei. Potrivit principiului general al bunei-credinţe (art. 10-11 din Codul civil), o parte nu poate

acţiona în contradicţie cu propriile sale acte anterioare atunci când cealaltă parte s-a bazat în mod rezonabil pe acele acte. Reclamantul SRL ”Biovithum”, bazându-se pe confirmarea datoriei din 02.08.2023, a renunţat la a mai administra probe privind calitatea produsului, iar acum pârâtul SRL „PDF Agro”nu poate fi primit să invoce contrariul.

121. În ceea ce priveşte acţiunea reconvenţională privind rezoluţiunea contractului, instanţa constată că nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 915-917 din Codul civil. Astfel nu s-a dovedit existenţa unei neexecutări esenţiale din partea reclamantului (art. 916), nu s-a probat acordarea unui termen suplimentar efectiv şi rezonabil în condiţiile legii (art. 917) şi nici nu există o neexecutare imputabilă reclamantului care să justifice desfiinţarea raportului contractual, reclamantul şi-a executat obligaţia de livrare, iar pretinsa neconformitate nu a fost dovedită.

122. În consecinţă, cererea reconvenţională este lipsită de temei juridic şi urmează a fi respinsă integral.

123. Referitor la penalitatea contractuală, instanţa reţine următoarele: Clauza penală este stipulată la pct. 5.3 din contractul de schimb nr. 48-2023 din 23.03.2023, în cuantum de 0,2% din preţul mărfii nelivrate pentru fiecare zi de întârziere. Potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală reprezintă evaluarea anticipată a prejudiciului convenită de părţi, având atât funcţie de garantare a executării obligaţiei, cât şi funcţie reparatorie şi sancţionatorie.

124. Instanţa constată că pârâtul SRL „PDF Agro” se află în întârziere cu executarea obligaţiei de plată a diferenţei de 220.764,00 lei, calculul penalităţii pentru 136 de zile de întârziere fiind corect efectuat de reclamant şi necontestat sub aspect aritmetic (220.764 × 0,2% × 136 = 60.047,81 lei).

125. Potrivit art. 949 alin. (1) din Codul civil, atunci când penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii, întrucât clauza penală din contract nu a fost stipulată cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei, ci ca mijloc de garantare a executării. Prin urmare, reclamantul are dreptul de a acumula atât suma principală, cât şi penalitatea.

126. În ceea ce priveşte posibilitatea reducerii penalităţii în temeiul art. 950 alin. (2) din Codul civil (care prevede că, dacă obligaţia a fost executată în parte, iar penalitatea stipulată este vădit excesivă faţă de prejudiciul pe care creditorul l-ar fi putut suferi, instanţa poate reduce penalitatea), instanţa constată că în speţă nu se impune reducerea, din următoarele considerente:

127. Părţile sunt profesionişti în domeniul agricol (societăţi cu răspundere limitată) şi au încheiat contractul de schimb cu deplină cunoaştere a clauzelor asumate. Pct. 5.3 din contract a fost negociat şi acceptat de ambele părţi, inclusiv de pârât, care nu a invocat niciodată caracterul excesiv al acestei clauze până în momentul declanşării prezentului litigiu. Libertatea contractuală (art. 992 din Codul civil) implică şi asumarea consecinţelor stipulaţiilor convenite.

128. Pârâtul nu a formulat o cerere expresă de reducere a penalităţii în temeiul art. 950 alin. (2) din Codul civil, nici pe cale principală, nici pe cale reconvenţională, nici măcut cu ocazia dezbaterilor judiciare. Potrivit principiului disponibilităţii (art. 19 din Codul de procedură civilă), instanţa nu poate substitui voinţa părţilor, iar reducerea din oficiu a penalităţii este o măsură excepţională, justificată doar în ipoteza unei

vădite disproporţii care ar conduce la o îmbogăţire fără justă cauză. Or, o atare disproporţie nu a fost dovedită în cauză.

129. Pârâtul a adoptat o conduită de rea-credinţă, manifestată prin confirmarea datoriei la 02.08.2023, urmată de încercarea de rezoluţiune a contractului la 02.11.2023, invocarea unor rapoarte de încercare unilaterale, fără asigurarea trasabilităţii probelor, prezentarea de probe contradictorii (rapoarte cu rezultate diferite pentru acelaşi produs) şi neprezentarea unor dovezi obiective privind pretinsul prejudiciu (expertize agronomice, procese-verbale de constatare etc.).

130. Reducerea penalităţii în favoarea unui debitor care a acţionat cu rea-credinţă ar fi contrară principiilor generale ale dreptului civil şi ar încuraja conduitele abuzive în executarea contractelor.

131. Deşi pârâtul a executat parţial obligaţia (achitând 438.600,00 lei din totalul de 659.364,00 lei), instanţa reţine că neexecutarea părţii restante de 220.764,00 lei nu se datorează unor dificultăţi financiare obiective, ci unei intenţii vădite a pârâtului de a se eschiva de la plată. Pârâtul a încercat să creeze artificial o cauză justificativă pentru neplată (pretinsa neconformitate), iar în aceste condiţii, reducerea penalităţii ar recompensa, în fapt, conduita sa abuzivă.

132. Penalitatea nu are doar rol reparator, ci şi un rol sancţionator, descurajând comportamentele abuzive ale debitorilor care încearcă să se prevaleze de propriile lor acţiuni de rea-credinţă. În speţă, pârâtul SRL „PDF Agro” a utilizat procedee procesuale abuzive (invocarea unor rapoarte de încercare unilaterale, prezentarea de probe contradictorii, nerespectarea termenului de notificare a neconformităţii), iar reducerea penalităţii ar echivala cu o recompensare a acestui comportament, ceea ce ar fi inechitabil.

133. Deşi rata dobânzii legale este de 6% pe an (0,01644% pe zi), aceasta reprezintă un prag minim, nu un prag maximal. În raporturile comerciale dintre profesionişti, părţile au libertatea de a stipula penalităţi mai mari, iar instanţa nu trebuie să reducă automat penalitatea la nivelul dobânzii legale, ci doar atunci când există o disproporţie vădită şi nejustificată. O penalitate de 0,2% pe zi (circa 73% pe an) nu este una ieşită din comun în practica comercială, mai ales în contextul în care pârâtul SRL „PDF Agro” a rămas în întârziere peste 4 luni (136 de zile), deşi fusese somat la plată. Multe contracte comerciale stipulează penalităţi de întârziere cuprinse între 0,1% şi 0,5% pe zi, iar 0,2% se situează în marja rezonabilă.

134. Reclamantul SRL „PDF Agro” nu este obligat să facă dovada unui prejudiciu suplimentar, întrucât, potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală tocmai scuteşte creditorul de obligaţia de a proba prejudiciul. Faptul că reclamantul nu a demonstrat o daună efectivă peste dobânda legală nu constituie un temei de reducere, atâta timp cât părţile au convenit în mod valabil asupra cuantumului penalităţii. A interpreta art. 950 alin. (2) în sensul că penalitatea trebuie redusă ori de câte ori creditorul nu face dovada unui prejudiciu suplimentar ar echivala cu lipsirea clauzei penale de orice eficacitate.

135. Totodată referitor la durata întârzierii, instanţa consideră că 136 de zile (aproximativ 4,5 luni) nu reprezintă o perioadă scurtă în raporturile comerciale, mai ales în contextul în care pârâtul a fost somat la plată încă din luna octombrie 2023 şi a continuat să se sustragă de la executarea obligaţiei pe parcursul întregului proces judiciar.

136. În consecinţă, instanţa constată că penalitatea în cuantum de 60.047,81 lei este pe deplin justificată, proporţională cu durata întârzierii (136 de zile), cu conduita de rea-credinţă a pârâtului SRL „PDF Agro” şi cu gradul redus de cooperare al acestuia în executarea obligaţiilor contractuale. Nu există temeiuri legale care să impună reducerea acesteia, iar cererea reconvenţională a pârâtului nu a vizat niciun capăt de cerere privind reducerea penalităţii. Prin urmare, instanţa va admite integral pretenţiile reclamantului, inclusiv cu privire la penalitatea calculată.

137. În ceea ce priveşte cheltuielile de judecată (taxa de stat în sumă de 8.424,35 lei), instanţa reţine că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care pierde procesul urmează să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată către partea care a câştigat. Întrucât pârâtul a pierdut procesul (acţiunea principală a fost admisă integral, iar acţiunea reconvenţională a fost respinsă), acesta urmează să suporte şi taxa de stat plătită de reclamant.

138. Având în vedere toate circumstanţele cauzei, instanţa constată că pretenţiile reclamantului sunt pe deplin întemeiate, fiind susţinute de probe certe, coerente şi necombătute, în timp ce poziţia procesuală a pârâtului SRL „PDF Agro” se bazează pe susţineri speculative, contradictorii şi lipsite de fundament probator.

139. În aceste condiţii, soluţia instanţei nu reprezintă o opţiune de interpretare, ci o consecinţă directă şi necesară a aplicării legii la situaţia de fapt stabilită în cauză. Orice altă soluţie ar echivala cu validarea unei conduite contractuale abuzive şi ar contraveni principiilor fundamentale ale dreptului civil, printre care se numără buna-credinţă, securitatea raporturilor juridice şi forţa obligatorie a contractului.

140. În consecinţă, instanţa conchide că acţiunea reclamantului este pe deplin întemeiată, fiind susţinută de probe pertinente, concludente şi coerente, în timp ce apărarea şi cererea reconvenţională a pârâtului sunt lipsite de suport probator şi juridic.

141. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea iniţială a SRL ”Biovithum” către SRL ”PDF Agro”.

A încasa din contul pârâtei SRL ”PDF Agro”, cu sediul în r-l Străşeni s. Cojuşna str. Revaz Lomtadze 38, IBAN MD57AG000000022515240110, IDNO 1022600059917, în beneficiul SRL ”Biovithum”, cu sediul în r-l Cimişlia s. Iurievca, IBAN MD59VI022241800000172MDL, IDNO 1019605001160, datoria în mărime de 220764 (două sute douăzeci mii şapte sute şaizeci şi patru) lei, penalitatea în sumă de 60047 (şaizeci de mii patruzeci şi şapte) lei 81 bani, cheltuielile de judecată ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 8424 (opt mii patru sute douăzeci şi patru) lei 35 bani, **în total suma de 289236 (două sute optzeci şi nouă de mii două sute treizeci şi şase) lei 16 bani.**

A respinge acţiunea reconvenţională a SRL ”PDF Agro” către SRL ”Biovithum” privind declararea rezoluţiunii contractului de schimb, repunerea părţilor în poziţia iniţială cu încasarea sumei de 438600 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei
judecător **/semnat/** **Dorina Croitor**
Copia corespunde originalului
judecător Dorina Croitor